

ali ker sem primoran (angleški izraz je še vse natančniši), postave potrditi, me je tudi resna volja, kar koli zamorem storiti, da se te postave, kolikor le mogoče, zmerno (milde) in le malokedaj porabijo“. — Pa porabile se vendar bodo, kar spričuje ukaz graške namestnije do škofijstev, da se naznanijo vse župnije, katerim se ima po novih postavah novi davek naložiti. Skusili si bomo še pa drugih reči!

Česko. Namesto Kollerja imenovan je za deželnega predsednika žl. Weber, dosedanji predsednik na Moravskem, mož istega duha kakor nja prednik, le da sablje ne nosi.

Vnanje države. Iz Varzina, kder uživa Bismark odpočitka, stikuje po social-demokratih, ki mu žugajo družbinsko prekucijo na glavo nakopati. V Berlinu preiskala je policija kacic 20 hiš, v katerih kolovodje socijal-demokratov prebivajo. Najdena pisma, ki spričujejo zvezo nemških z vnanjimi demokrati, so se brž državnemu pravdniku izročile. S takimi policijskimi naredbami se pa nevarnost ne bo odvrnola, če tudi vse društva socijal-demokratov razpusté. — V Trevirskem mestu je bil shod volilcev in poslanec tega okraja Majunke, ki je ob enem vrednik kat. dnevnika „Germania“, je dajal odgovor volilcem. Govoreč med drugim o proticerkvenih postavah reče, da je „Bismark navaden umrljiv človek, kakor vsak drug, in v boleznih ravno tako reven kakor berač v svoji bajti.“ — Pri teh besedah razpusti komisar skupščino in prepove dalje govoriti. — Nemara pusti Bismark v prihodnjem drž. zboru skleniti postavo, kako da naj vsi umrljivi ljudje o Bismarkovi „umrljivosti“ in človeški „revšini“ mislijo in govorijo.

Preganjenje, rubljenje škofov, zapiranje in izganjanje zvestih duhovnikov je v blaženi Nemčiji na dnevnem redu.

V „zedinjeni“ Italiji slavili so 7. t. m. ustav z navadnimi svečanostmi, narodna straža je pa kraljeviča Humberta pozdravljala s klici: „Živela republika!“ Po potu liberalnega ustava hoče torej zedinjena Italija do tega priti, da se — kralja znebi. V Benedkah so od 12. t. m. počenshi katoličani zborovali. Vdeležilo se je kakih 500 odličnih katol. mož, med njimi 3 škofi. Za predsednika je bil vojvoda Salviati. Govori kakor sklepi bili so navdušeni in potrebam časa primerni.

Iz Amerika prišlo je kakih 200 zvestih katoličanov skupaj sv. Očeta obiskat. Med njimi je tudi bila 74letna gospa, ki se je zdaj že šestokrat papežu poklonila. Pobožni romarji, katerih so vsi pošteni Rimljani silno veselili bili, podarili so sv. Očetu 1/2 milijona frankov v srebru in zaboju poln dobre zlate rude. — To je pa zopet nekaj za liberalce, da bodo papežu zobe kazali.

Za poduk in kratek čas.

Felicijan Globočnik.

(Življenjepisna črtica.)

„Slov. Gospodar“ prinesel je v štev. 48. l. 1873 kratko životopisno črtico o pokojnem F. Globočniku, Grižkem župniku. Naj mi bode dovoljeno dostaviti nekatere črtice o možu, ki je ves vnet bil za blagor svojega naroda ter mu skušal tudi na slovstvenem polju pomagati. Narodil se je 19. okt. 1810 v Braslovčah, kjer je tudi prve šole obiskoval, ter se pridno pripravljal za daljno učenje, katero je v Celjskih učilnicah z jako dobrim vspehom nadaljeval, kakor svedočijo dotična spričevala, vsled katerih je bil pokojni Felicijan na gimnaziji vedno med prvimi. Leta 1824. podá se v Celovške šole, v katerih je ednako izvrstno napredoval. Bil je navadno tretji in celó prvi. L. 1828 in 1829 obiskoval je modroslovske šole, sedanjo sedmo in osmo. V naravoslovji, kmetijstvu in matematiki slušal je nam Slovincem vrlo znanega Matijo Ahacelna; in gotovo se je od njega navzel tolike ljubezni do teh tvarin, v katerih je že takrat dobro napredoval, pozneje pak praktično mnogim koristil. V vseh od Ahacelna prejetih spričevalih je kot eden najizvrstnejših pohvaljen.

Po dokončanih gimnazijalnih študijah vstopil je v Celovško bogoslovje, v katerem se je navdal pravega duhovniškega, a tudi slovenskega duhá, ki je takrat mladiška oprsja navdajati počel, izbujen po našem vekovitem Martinu Slomšek u. L. 1833 bil je mešnikom posvečen. Ranjki bil je blagega a tudi krepkega srca in vedel si je sè svojim prijaznim, ljubeznjivim, večkrat šegavim obšanjem srca svojih prijateljev in sovražnikov pridobiti. Mož, kateri je ves čas Globočnikovega župnikovanja v Grižah službo cekmeštra opravljal, rekel mi je prilično: „Našega fajmoštra se vse boji, naj bolje pa faloti, drugače jih je pa sama dobrota.“ Povsodi pokazal se je kot pravega, iskrenega rodoljuba, ki je gorel za blagor in srečo ubozege slovenskega ljudstva, kateremu je posvetil vse svoje moči v njegovo duševno in materielno povzdigo. Pričel je že za rana pisati za praprosto ukažéljno ljudstvo, kateremu je še takrat pomanjkovalo kratkočasnih in naučnih knjig, ker je takrat le malo pisateljev sukalo uma svetle meče. Zaradi tega gre Globočniku tim večja hvala za trud, ki ga je potrosil slov. narodú v korist. Jegova dela sicer niso izvirna, nego le prevodi, vendar so se zelo prikupila prostaku, in še sedaj najde se pogostoma v priprostih kolibah jegov „Blagi Fridolin in hudobni Bric.“ Na dalje je izdal: „Martin mladi Pushavnik. Sala prepoved sa otroke iz pisem Krischtofa Smida, v Zelovzi“ 1836 (str. 79). — „Čujte, čujte, kaj žganje dela!“ Prigodba žalostna in vesela za Slovence — v Celovci 1847 (str. 123). Na koncu je Slomškova

pesem. (Priporočili bi še den denes to knjižico, ker nam skoro vsakega dne žalostne novice o žganjepiveih različni časniki poročajo). Naposled prevel je: „Nauk murne in svilne gosence rediti in svilo pridelovati za kmeta.“ (Spisal Ksav. Hlubek, učitelj kmetijstva in opravitelj štajerske družbe za svilorejo v Gradcu). Za trud zahvalil se mu je grof Vincencij Szapary v lastnoročnem jako prijaznem pismu, ter mu naznanil zahvalo občnega zbora svilorejske družbe dne 7. dec. 1850.

(Konec prihodnjič.)

Razne stvari.

(Svarilo.) Po slovenskih goricah se potika neki človek, ki nosi borno duhovsko obleko, ter išče po farovžih in še bolj po krčmah gostoljubnosti. Pravi, da je župnik iz Tržaške škofije. Sumljivo pa je, da po krčmah na dolgu ostaja in jo natihoma popihuje, kakor je storil v Mariboru in tudi v Pesniški dolini. V soboto na večer jo je pobrisal iz neke krčme, kder je več potrošil, kakor plačal, ter v najhujšem dežu se napotil čez hribe proti sv. Jurju. — Bodi si že goljuf ali nesrečen duhoven, kteremu se meša, na vsak način se naj v zavetje spravi, da ne bo duhovensko oblačilo, ktero nosi, ljudjem v posmeh in pohujšanje.

(Izlet.) V nedeljo 7. t. m. napravilo je marib. pevsko društvo izlet v Frajham. Prve dobrovoljce spremila je domača godba s kolodvora v Račjem na rajališče, drugi dospeli so pozneje, nekteri še le popoldné, takrat je prišla tudi banda koroške železniške tovarne z Maribora. Vihralo je mnogo zastav, pa ne ene nemške ali mrtvaško pruske nisi videl, kar se sredi Framskih narodnjakov itak ne bi smelo goditi. Krčmarji so zadovoljni, ker so blizo 800 gld. skupili. — Poseben vlak 8 vozov je dobrovoljce na večer zopet srečno v Maribor spravil.

(Zoper upravne srenje), kakor tudi za modrejše, primernišo in — cenejšo javno upravo vložil je tudi srenjski zastop v Šent-Ilju na Goričkem prošnjo pri dež. odboru, kakor je bila v „Gosp.“ 11. šte. načrtana.

(Ponemčevanje po vsej sili.) Krajni zastop radvanjske šole pri Mariboru ne da miru in tirja pri okr. šolskem svetu, da se tudi krščanski nauk, kakor vse druge tvarine — nemški uči! Kaj je tem ljudem pedagogika, kaj naravni napredek, kaj vse krščanstvo? Njim roji po glavah le nemškutarija, ona norčija, s katero prusaški politikarji po Avstriji pometajo. — Pridi vendar, pridi uredništvo „Slov. Učitelja“ in oglej si šolske zastope okoli Maribora in po drugod, morebiti se ti vendar ohladi mladoslovenska krv, da ne boš „novih šol. postav“ vedno v zvezde kovalo. Mladež in — učitelji ni vse eno!

(Šmarnice.) Iz Vidma se nam piše, da je č. g. provizor meseca maja po trikrat na teden v veliko veselje vernikom šmarnice obhajal,

kterih so se ljudje mnogobrojno vdeleževali. Poročevalec bil je priča, ko je neki vampast liberallec gredočim v cerkev zabavljaj, češ, da bi naj rajši v vinograd kôpat šli. — Ljudje so pa rekli: Bog nam daj prave pameti, bo še vampast gospod kaj od tega imel!

(Nesreča pri kôpanji.) Iz Celja se nam poroča: 11letni fantič je 12. t. m. pri kôpanji v Savini utonil. Bil je še drugi deček poleg, pa ga ni bil kos rešiti. Skoro vsako leto terja sicer prijazna Savina kako žrtvo. — Prav bi bilo da bi o takem času čuvaji pazili, posebno na nevarnih globokih mestih, kder se več nesreč lahko pripeti, kakor pa v parku, kder pa vedno nekdo straži. — Temu pristavljamo: V Mariboru je te dni tudi neki fantek z mesta v Dravo padel, pa ga je plavarski mojster iz globine potegnil in rešil smrti.

(Očtomorstvo.) V Ješencah, frajhamske fare, je dne 8. t. m. 19letni sin („Mbg. Ztg.“ pa pravi, da je le 7 let star) kamen v očeta vrgel ter ga na desnem sencu tako nesrečno zadel, da se pri priči mrtev zgrudi. Bila sta oba pijana. Nesrečni sin se sam pred sodnijo postavi. Ali ga je res sin usmrtil ali pa mrtud zadel, kakor „Marb. Ztg.“ trdi, pokazala bo sodnijska preiskava. Bil je — se nam dalje poroča — umrl A. Vrhovšek oženjen ter imel 2 sina in hčer. Oča je bil najboljši mizar med Mariborom, Ptujem in Slov. Bistrico. Mizarja sta tudi oba sina, stareji, ki je pri vojakih, in mlajši doma, kteremu se je velika nesreča pripetila.

(Deželni glavari žl. Kubeck) se je dne 15. t. m. z brzovlakom v Celje pripeljal in drugi dan dopoldne v Vitanje in Konjice podal gledat, ali je povodnja veliko škode napravila. — Neka nesramnica znana po Savinski dolini kakor „Kaiserinn von Mexiko“ se že več dni po Celji klati, pa naša policija za postave v tej zadevi menda nič več vedeti noče.

(Poslednje triidnevno deževanje) je vnovič silno škode napravilo. Pesnica se je po dolini razlila, pokošeno seno odnesla, nepokošeno z drugimi poljskimi pridelki vred poblatila. — Po Pohorju je v noči od 13.—14. jun. toliko snega padlo, da so morali živino s planinskih pašnikov domu gnati. Prejšnje plohe so po mnogih višinah, n. pr. v Račah, Planici, Kopivniku frajhamske fare itd., rodovitno zemljo odplavile. — Prst božji svetu žuga, da bi se le spoznalo!

(Odlikovanje.) Čč. gg. dekana: G. Tutek pri sv. Lenartu v Sl. gor. in Fr. Juvančič pri Novi cerkvi imenovana sta za častna korarja labodskega korarstva.

(Za družbo duhovnikov) so nadalje vplačali čč. gg.: Sorčič 50 gld. (poprej že 50 gld.), Modrinjak 25 gld., — Krušič Ivan 70 gld., — Kraner (za l. 1873 in 1874) 22 gld., — Belšak 11 gld. (l. 1874), — Dolinar 11 gld. (l. 1873), — Zmazek 11 gld. (l. 1874.)